

§ 10. 1. Pracownikowi, któremu został przyznany miesięczny ryczałt pieniężny, nie przysługuje w jazdach lokalnych w celach służbowych:

- 1) prawo korzystania z pojazdu jednostki; w razie skorzystania z takiego pojazdu, obowiązany jest do zwrotu kosztów przejazdu na warunkach pełnej odpłatności,
- 2) zwrot kosztów przejazdu taksówkami lub innymi środkami komunikacji publicznej.

2. Pracownik, który używa pojazdu służbowego do celów pozasłużbowych, jest obowiązany do zwrotu kosztów przejazdu na warunkach pełnej odpłatności.

3. Samochód osobowy służbowy lub stanowiący własność pracownika powinien być użyty do równoczesnego przewozu kilku pracowników, jeżeli wyjeżdżają służbowo w tym samym kierunku.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 grudnia 1982 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski Nr 30, poz. 263, z 1983 r. Nr 17, poz. 99, z 1984 r. Nr 13, poz. 98 i Nr 30, poz. 209 oraz z 1986 r. Nr 4, poz. 30).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do ustalania należności za używanie pojazdów samochodowych do celów służbowych począwszy od dnia 1 kwietnia 1987 r.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

166

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 czerwca 1987 r.

w sprawie wykazu przedsiębiorstw państwowych o szczególnym zagrożeniu zawodowym, dla których organem założycielskim jest naczelny lub centralny organ administracji państwowej, uprawnionych do zwolnienia z wpłat odpisów amortyzacyjnych do budżetu centralnego.

Na podstawie art. 45 ust. 7 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44, Nr 39, poz. 192 i Nr 47, poz. 226) i lit. C. pkt 9 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zwolnień z wpłat odpisów amortyzacyjnych do budżetu centralnego (Dz. U. Nr 7, poz. 38) oraz w związku z częścią I, rozdz. 11 pkt 8 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 grudnia 1986 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wykaz przedsiębiorstw państwowych o szczególnym zagrożeniu zawodowym, dla których organem założycielskim jest naczelny lub centralny organ

administracji państwowej, stanowiący załącznik do zarządzenia.

2. Przedsiębiorstwa państwowe wymienione w załączniku do zarządzenia korzystają ze zwolnienia z wpłat odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do budżetu centralnego w razie podjęcia lub kontynuowania inwestycji służących poprawie warunków pracy.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń odpisów amortyzacyjnych przedsiębiorstw, o których mowa w § 1 ust. 2, począwszy od dnia 1 stycznia 1987 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *J. Pawłowski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 czerwca 1987 r. (poz. 166)

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTWOWYCH O SZCZEGÓLNYM ZAGROŻENIU ZAWODOWYM, DLA KTÓRYCH ORGANEM ZAŁOŻYCIELSKIM JEST NACZELNY LUB CENTRALNY ORGAN ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ, UPRAWNIONYCH DO ZWOLNIENIA Z WPŁAT ODPISÓW AMORTYZACYJNYCH DO BUDŻETU CENTRALNEGO

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Budownictwa, Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej

1. Mazowieckie Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Budowlanej „Izolacja” w Małkini
2. Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Budowlanej „Izolacja” w Ogrodzieńcu
3. Przedsiębiorstwo Materiałów Izolacji Budowlanej „Izolacja” w Szczucinie

4. Zakłady Wyrobów Azbestowo-Cementowych w Wierzbicy
5. Pomorskie Zakłady Materiałów Izolacyjnych w Trzemesznie
6. Lubelskie Zakłady Eternitu im. Partyzantów Ziemi Lubelskiej w Lublinie
7. Kombinat Cementowo-Wapienniczy „Kujawy” w Bielawach
8. Koszalińskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej w Złocieńcu

9. Mazowieckie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej w Zielonce
10. Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów „Prefabet” w Krakowie
11. Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów „Prefabet” w Gdańsku
12. Zakłady Cementowo-Wapiennicze „Nowiny” w Sitkówce
13. Cementownia „Przyjaźń” w Wierzbicy
14. Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Trzuskawica” w Sitkówce
15. Cementownia „Groszowice” w Opolu
16. Cementownia „Odra” w Opolu
17. Zakłady Elementów Wyposażenia Budownictwa „Metalplast” w Lesznie

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Górnictwa i Energetyki

18. Zakłady Urządzeń Gazowniczych „Gazomet” w Rawiczu
19. Zakłady Mechaniczne „Zamech” w Elblągu
20. Elektrociepłownia Gdynia I w Gdyni
21. Zakłady Gazyfikacji Bezprzewodowej „Chylonia” w Gdyni
22. Kopalnia Węgla Kamiennego „Wałbrzych” w Wałbrzychu
23. Kopalnia Węgla Kamiennego „Thorez” w Wałbrzychu

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego

24. Huta „Małapanew” w Ozimku
25. Zakłady Elektrod Węglowych w Raciborzu
26. Dolnośląskie Zakłady Odlewnicze w Szprotawie
27. Zakłady Metalowe im. H. Cegielskiego — Odlewnia Żeliwa w Śreміe
28. Fabryka Wyrobów Metalowych w Jaworze
29. Zakłady Akumulatorowe w Piastowie
30. Huta „Siechnice” w Siechnicach k. Wrocławia
31. Zakłady Górnictwo-Hutnicze „Szklary” w Żąbkowicach Śląskich
32. Zakłady Mechaniczne „Ursus” w Warszawie
33. Zakłady Mechaniczne „Ursus” w Gorzowie Wielkopolskim
34. Fabryka Kotłów i Radiatorów w Łodzi
35. Stocznia im. Komuny Paryskiej w Gdyni
36. Odlewnie Radomskie w Radomiu
37. Koneckie Zakłady Odlewnicze w Końskich
38. Zakłady Metalurgiczne „Przemków” w Przemkowie
39. Odlewnia Żeliwa Ciągłego w Drezdenku
40. Zakłady Metalurgiczne „Pomet” w Poznaniu

41. Warszawskie Zakłady Mechaniczne PZL-WZM w Warszawie
42. Zakłady Elektromaszynowe w Poniatojewie
43. Fabryka Samochodów Ciężarowych w Lublinie
44. Fabryka Samochodów Ciężarowych w Starachowicach
45. Ostrowieckie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Ostrowcu Świętokrzyskim
46. Huta „Stalowa Wola” w Stalowej Woli
47. Fabryka Urządzeń Odlewniczych w Skierniewicach
48. Zakład Nr 2 Odlewni Żeliwa „Stąporków” w Grodzisku Mazowieckim
49. Odlewnia Żeliwa w Tułowicach
50. Huta im. Lenina w Krakowie
51. Huta Aluminium w Koninie
52. Zakłady Górnictwo-Hutnicze „Orzeł Biały” w Piekarach Śląskich
53. Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne w Nowej Soli
54. Fabryka Maszyn Budowlanych w Ostrówku Węgorzskim
55. Fabryka Urządzeń Technicznych we Włocławku
56. Stocznia Szczecińska im. A. Warskiego w Szczecinie
57. Fabryka Wagonów „Pafawag” we Wrocławiu
58. Charsznicka Odlewnia Żeliwa w Charsznicy
59. Poznańska Fabryka Łożysk Toczących w Poznaniu
60. Fabryka Okładzin Ciernych w Markach
61. Odlewnia Staliwa „Stalchemak” w Siedlcach
62. Fabryka Wyrobów Metalowych w Przysusze
63. Skierniewickie Zakłady Urządzeń Odpylających i Wentylacyjnych „Rawent” w Skierniewicach
64. Poznańskie Zakłady Elektrochemiczne „Centra” w Poznaniu
65. Chrzanowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Chrzanowie
66. Huta Miedzi „Legnica” w Legnicy
67. Zakłady Koksownicze w Zdzeszowicach
68. Huta im. Gen. K. Świerczewskiego w Zawadzkiem
69. Huta Miedzi „Głogów” w Głogowie
70. Huta Metali Nieżelaznych „Szopienice” w Katowicach
71. Huta „Olawa” w Olawie
72. Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” w Tarnowskich Górach
73. Fabryka Przyrządów i Uchwytów w Białymstoku
74. Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego w Rzeszowie
75. Zakłady Mechaniczne PZL im. M. Nowotki w Warszawie
76. Fabryka Nakryć Stołowych „Gerlach” w Drzewicy
77. Stocznia Gdańska im. Lenina w Gdańsku
78. Zaodrzańskie Zakłady Przemysłu Metalowego „Zastal” w Zielonej Górze
79. Starogardzkie Zakłady Elektrochemiczne w Starogardzie Gdańskim

80. Lubelskie Fabryki Wag w Lublinie
81. Odlewnia Żeliwa w Węgierskiej Górcie
82. Odlewnia Żeliwa i Emaliernia „Kamienna” w Skarżysku-Kamiennej
83. Skawińskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Skawinie
84. Pomorska Odlewnia i Emaliernia w Grudziądzu

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Komunikacji

85. Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Piła” w Pile
86. Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Opole” w Opolu
87. Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego im. Powstańców Wielkopolskich w Ostrowie Wielkopolskim
88. Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego „Bydgoszcz” w Bydgoszczy
89. Dyrekcja Rejonów Przeladunkowych w Małaszewiczach
90. Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie — Oddział w Grodzisku Mazowieckim
91. PKP Lokomotywownia I kl. w Białogardzie
92. Kolejowe Zakłady Nawierzchniowe „Skalmierzyce” w Skalmierzycach Nowych
93. Opolskie Zakłady Naprawy Samochodów w Opolu
94. Koszalińskie Zakłady Naprawy Samochodów w Koszalinie

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego

95. Krakowskie Zakłady Sodowe w Krakowie
96. Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie
97. Zakłady Azotowe „Włocławek” we Włocławku
98. Zakłady Azotowe „Kędzierzyn” w Kędzierzynie-Koźlu
99. Zakłady Azotowe „Puławy” w Puławach
100. Gdańskie Zakłady Nawozów Fosforowych w Gdańsku
101. Zakłady Chemiczne „Police” w Policach
102. Mazowieckie Zakłady Rafineryjne i Petrochemiczne w Płocku
103. Zakłady Chemiczne „Blachownia” w Kędzierzynie-Koźlu
104. Krakowskie Zakłady Przemysłu Nieorganicznego „Bonarka” w Krakowie
105. Inowrocławskie Zakłady Chemiczne im. B. Rumińskiego w Inowrocławiu
106. Wrocławskie Zakłady Włókien Chemicznych „Chemitex” we Wrocławiu
107. Chodakowskie Zakłady Włókien Chemicznych „Chemitex” w Sochaczewie

108. Zakłady Włókien Chemicznych „Chemitex-Wistom” w Tomaszowie Mazowieckim
109. Zakłady Włókien Chemicznych „Stilon” w Gorzowie Wielkopolskim
110. Zakłady Włókien Chemicznych „Elana” w Toruniu
111. Zakłady Włókien Chemicznych „Chemitex-Anilana” w Łodzi
112. Piastowskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil” w Piastowie
113. Bydgoskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil” w Bydgoszczy
114. Grudziądzkie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil” w Grudziądzu
115. Olsztyńskie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil” w Olsztynie
116. Łódzkie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil” w Łodzi
117. Zakłady Chemiczne „Organika-Zachem” w Bydgoszczy
118. Zakłady Chemiczne „Organika-Azot” w Jaworznie
119. Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta” w Zgierzu
120. Wolskie Zakłady Przemysłu Barwników „Organika” w Woli Krzysztoporskiej
121. Zakłady Chemiczne „Organika-Benzyl” w Skarżysku-Kamiennej
122. Zakłady Płytek i Wyrobów Sanitarnych „Radom” w Radomiu
123. Krośnieńskie Huty Szkła w Krośnie
124. Huta Szkła „Wyszków” w Wyszkowie
125. Zespół Zakładów Płytek Ceramicznych „Opoczno” w Opocznie
126. Zakłady Uszczelnień i Wyrobów Azbestowych „Polonit” w Łodzi
127. Dolnośląskie Zakłady Uszczelnień i Wyrobów Azbestowych „Azbestolit” w Gryfowie Śląskim
128. Zakłady Wyrobów Azbestowych „Gambit” w Lubawce
129. Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Krosnolen” w Krośnie
130. Kujawskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Linum” w Pakości
131. Zakłady Przemysłu Lniarskiego „Włóknolen” w Łęborku
132. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Szymona Harnama „Rena-Kord” w Łodzi
133. Żarskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego w Żarach
134. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Powstańców Śląskich „Frotex” w Prudniku
135. Zakłady Przemysłu Wełnianego im. A. Struga w Łodzi
136. Białostockie Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Dyr. Sierzana w Białymstoku
137. Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego „Bistona” w Łodzi
138. Zakłady Przemysłu Pasmanteryjnego „Pasanił” w Gdańsku
139. Zakłady Tkanin Technicznych „Eskord” w Iłowie Zagańskiej

- 140. Zakłady Celulozy i Papieru w Świeciu nad Wisłą
- 141. Niedomickie Zakłady Celulozy w Niedomicach
- 142. Zakłady Celulozowo-Papiernicze we Włocławku

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej

- 143. Hajnowskie Przedsiębiorstwo Suchej Destylacji Drewna w Hajnówce

- 144. Reszelski Zakład Przemysłu Maszynowego Leśnictwa „Rema” w Reszlu
- 145. Mazurskie Zakłady Przemysłu Sklejek w Morągu

Przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister-Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej

- 146. Szczecińska Stocznia Remontowa w Szczecinie
- 147. Gdańska Stocznia Remontowa w Gdańsku

167

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 maja 1987 r.

w sprawie współdziałania terenowych organów podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych z komornikiem przy ustalaniu miejsca zamieszkania i miejsca pracy dłużników w sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Na podstawie art. 1073 § 3 i art. 1086 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych prowadzą, na pisemny wniosek komornika, dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia:

- 1) miejsca zamieszkania (pobytu) i miejsca pracy dłużników w sprawach o egzekucję świadczeń alimentacyjnych,
- 2) miejsca pracy dłużników w sprawach o egzekucję świadczeń na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 2. 1. O przeprowadzenie dochodzeń (poszukiwań), o których mowa w § 1, komornik zwraca się do terenowego organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych dopiero wówczas, gdy zastosowane przez niego środki okażą się bezskuteczne.

2. Środkami, które komornik jest obowiązany zastosować przed zwróceniem się do organu, o którym mowa w ust. 1, są w szczególności: wezwanie strony do złożenia wyjaśnień, wezwanie innych osób nie uczestniczących w sprawie w celu złożenia niezbędnych informacji, nałożenie grzywny, sprawdzenie miejsca pobytu dłużnika w Centralnym Biurze Adresowym.

§ 3. 1. W sprawach o egzekucję należności nieprzekraczających 20.000 zł komornik, przed skierowaniem wniosku do terenowego organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych, jest obowiązany rozważyć, czy zachodzą warunki do umorzenia postępowania egzekucyjnego określone w art. 824 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania oraz alimentów.

§ 4. 1. We wniosku o przeprowadzenie dochodzeń (poszukiwań) komornik jest obowiązany wskazać:

- 1) dane osobowe dłużnika: imię i nazwisko, imię ojca, datę i miejsce urodzenia oraz — w miarę możliwości — inne dane pozwalające ustalić tożsamość;

2) środki, jakie zostały podjęte w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika oraz uzyskane w tym zakresie wyniki;

3) charakter sprawy egzekucyjnej.

2. Jeżeli wniosek dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, komornik dołączy odpis negatywnej odpowiedzi Centralnego Biura Adresowego.

3. Jeżeli wniosek dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) mających na celu ustalenie miejsca pracy dłużnika, komornik wskaże ostatnie miejsce zamieszkania dłużnika.

§ 5. 1. Komornik kieruje wniosek, o którym mowa w § 4 ust. 1, do rejonowego (miejskiego, dzielnicowego) urzędu spraw wewnętrznych, właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania dłużnika.

2. Jeżeli wniosek dotyczy przeprowadzenia dochodzeń (poszukiwań) w celu ustalenia miejsca zamieszkania (pobytu) dłużnika alimentacyjnego, ostatnie zaś miejsce jego zamieszkania nie jest znane — wniosek kieruje się do urzędu spraw wewnętrznych wymienionego w ust. 1, właściwego ze względu na ostatnie miejsce pobytu dłużnika, a jeżeli i to miejsce nie jest znane — do urzędu spraw wewnętrznych właściwego ze względu na siedzibę sądu, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

§ 6. 1. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca pracy dłużnika prowadzi się w miejscu jego zamieszkania, chyba że dłużnik pracuje w innym miejscu.

2. Dochodzenia (poszukiwania) w celu ustalenia miejsca zamieszkania dłużnika alimentacyjnego prowadzi się, w razie potrzeby, na obszarze całego Państwa.

§ 7. O wyniku dochodzeń (poszukiwań) rejonowy (miejski, dzielnicowy) urząd spraw wewnętrznych zawiadamia niezwłocznie komornika, który wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie dochodzeń (poszukiwań).

§ 8. W razie stwierdzenia niewykonania przez komornika czynności wymienionych w § 2 ust. 2 oraz w